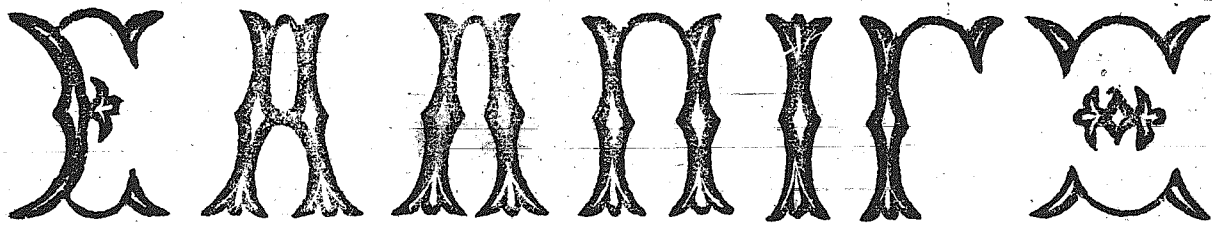


Συνδρομή ετησία
προπληρωτέα.
Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Εν ταῖς χωρίαις 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξω-
τερικῷ φρ. 15



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΤΙ ΔΕΟΝ ΓΕΝΕΣΘΑΙ.

(συνέχεια).

Εἴπομεν ἄλλοτε ὅτι οἱ δύο τῶν ἀγαθῶν συμβαλλομένων, πωλητοῦ καὶ ἐνοικιαστοῦ, ὧν οὔτε ὁ εἷς οὔτε ὁ ἄλλος εἶχον ἢ ἔχουν δικαιώματα φυσικῆς ἐπικυριαρχίας, προσεπάθησαν νὰ ἀπατήσωσι καὶ ἀφένθησαν νὰ ἀπατηθῶσι χάριν τοῦ συμφέροντός των καὶ ἀφοῦ μάστιχα ἢ βλάβη θὰ προτεγίνετο εἰς τρίτον. Ἡ Πύλη ἀφ' ἑνὸς, πείσασα τὴν Ἀγγλίαν νὰ πληρώσῃ κατ' ἔτος ἀπέναντι τοῦ χρέους τῆς 92 χιλ. λίρας διὰ νὰ μὴ ἐνοχληται ἀπὸ τοὺς δανειστὰς ἐκείνους, ἔχαιρε βεβαίως ἐπὶ τῷ κατορθώματι, διότι μόλις καθαρὸν εἰσόδημα θὰ εἶχε κατ' ἔτος 30-40 χιλ. λίρας. Ἡ Ἀγγλία ἀφ' ἑτέρου, πείσασα τὴν Τουρκίαν νὰ παραχωρήσῃ εἰς αὐτὴν τὴν Κύπρον χάριν τῶν πολιτικῶν σκοπῶν τῆς ἡγάλλετο βεβαίως ἐπὶ τῷ τεχνάσματι. Ἀλλ' ἡ χαρὰ τοῦ ἑνὸς καὶ ἡ ἀγαλλίασις τοῦ ἄλλου ὠκοδομήθησαν ἐπὶ τῆς γυμνότητος καὶ καταστροφῆς τῶν Κυπρίων, καὶ, διὰ νὰ μὴ διακοπῇ ἡ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις ἐκείνων, πρέπει ὁ Κύπριος νὰ πεινᾷ καὶ νὰ γυμνητεῖται αἰωνίως.

Ὁ εἷς λοιπὸν πιθανὸν νὰ εἴπῃ. «Ἐφθασα καὶ ἐδουλεύθην εἰς τὸ ἔγγραφον καὶ εἶνε ἐντροπὴ νὰ ἀναιρέσω τὴν ὑπογραφήν μου» καὶ ἀδιάφορον κατὰ πόσον εἶνε ἐντροπὴ δι' αὐτὸν νὰ πεινᾷ νὰ κλαίῃ καὶ νὰ οὐδύρηται λαὸς, ὑπὸ τὸ σκῆπτρόν του εὐρισκόμενος. Ὁ ἄλλος πιθανὸν νὰ ἀπαντήσῃ, «ἀδιάφορον δι' ἐμέ' ἄς ἔκαμνες καλὰ τοὺς λογαριασμούς σου πρὶν βάλῃς τὴν ὑπογραφήν σου· τὸ ποσὸν τὸ ἀπαιτῶ σωστὸν». Τί πρέπει λοιπὸν νὰ γένη;

Ἐν τοιαύτῃ δυσχερεῖ περιπτώσει μόνη ἐνδοξὸς διέξοδος διὰ τὴν Ἀγγλίαν εἶνε καθ' ἡμᾶς ἡ ἐξῆς.

Ἡ νὰ παραχωρήσῃ ἡ Ἀγγλία τὴν Κύπρον εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὰς αὐτὰς συνθήκας, νὰ ᾔνε δὴλ. ὑπόχρεως ὡς ἡ Ἀγγλία νὰ τὴν ἐπιστρέψῃ πάλιν εἰς τὴν Τουρκίαν, ἅμα ὡς ἤθελεν ἀρῇσιν ἡ Ρωσσία τὸ Βατοῦμ τὸ Κάρε καὶ τὸ Ἀρδαχάν καὶ νὰ καταβάλλῃ τὸ αὐτὸ ποσὸν εἰς τοὺς δανειστὰς τῆς Πύλης, ἢ νὰ χρηρίσῃ εἰς τὴν νῆσον αὐτονομίαν. Εἴτε δὲ τὸ ἓν ἢ τὸ ἄλλο ἀποφασίσῃ τῇ θύρᾳ συνάψει, νὰ γένη ταῦτα ὑπὸ σῆμα-

βασιν, ἥς οἱ κυριώτεροι ὅροι νὰ ἔχωσιν ὡς ἐξῆς:

1. Ἡ Κύπρος νὰ διατελῇ πάντοτε ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας.

2. Νὰ διατηρῇ ἡ Ἀγγλία εἰς τὴν νῆσον λιμένα διὰ τὰ πολεμικὰ πλοῖα τῆς, καὶ νὰ ᾔνε ἐλευθέρᾳ νὰ ἀποβιβάζῃ καὶ νὰ διατηρῇ ἐν τῇ νήσῳ ὅσας αἱ πολιτικαὶ περιστάσεις τὸ ἀπαιτήσουν, ὅσον στρατὸν θέλει.

Ἡ μόνη αὕτη λύσις ἣτις καὶ τὸ ὄνομα τῆς Μ. Βρετανίας θὰ δοῖται καὶ τὸ γόητρόν της θέλει ἀνυψώσει εἰς βαθμὸν μέγα, θέλει προσενήσει εἰς τὴν Κύπρον πρὸς τοὺς ἄλλοις μυρίοις καλοῖς καὶ τὸ μέγιστον τοῦτο, ὅτι αἱ δαπάναι τῆς δικιότητος θὰ ἐλαττωθῶσιν εἰς τὸ ἥμισυ, οὕτω δὲ θὰ δυνήθῃ ὁ λαὸς ν' ἀνάσῃ ὀλίγον καὶ νὰ σηκώσῃ κεφαλὴν. Ἡμεῖς ἀρκούμεθα εἰς τοῦτο καὶ μόνον πρὸς τὸ παρὸν καὶ κατόπιν πάλιν ὁ τὰ πάντα μεταβάλλων καιρὸς θὰ μᾶς διδάξῃ τί πρέπει νὰ πράξωμεν.

Πῶς λοιπὸν ὑπάρχει κώλυμα πρὸς μίαν τοιαύτην λύσιν; Οἱ πολιτικοὶ σκοποὶ, χάριν τῶν ὁποίων ἔλαβεν ἡ Ἀγγλία τὴν Κύπρον θὰ ἐξακολουθῶσιν οἱ αὐτοὶ, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου θὰ λείψῃ τὸ παράπονον τῶν Ἀγγλῶν φορολογουμένων ὅτι καταβάλλουσι κατ' ἔτος ἐκ τοῦ ταμείου των 30 καὶ 40 καὶ 50 χιλ. λίρας πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ ἐλλείμματός. Ἀφ' ἑτέρου δὲ πάλιν ἡ Τουρκία δὲν θὰ δυσχεραστῇ, διότι ἡ αὕτη σύμβασις θὰ ἰσχύῃ καὶ τὸ αὐτὸ ποσὸν θὰ πληρόνεται εἰς τὸ χρέος τῆς. Ἴσως μάλιστα ἡ Πύλη θὰ εὐχαριστηθῇ κάλλιον διὰ μίαν τοιαύτην τροπὴν. Ἴσως ἐνεκα τῆς ὁσημέραι αὐξήσεως φιλίας τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, θὰ ἤρεσκεν εἰς αὐτὴν ἡ πρώτη μάλιστα λύσις.

Ὅχι διότι ποθοῦμεν μίαν τοιαύτην λύσιν, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς καταστάσεως εἰς ἣν τὰ πράγματα τῆς Κύπρου εὐρίσκονται σήμερον, οὐδεμίαν ἄλλην λύσιν προβλέπομεν ἱκανὴν νὰ διορθώσῃ αὐτά.

Ἡ ΒΟΥΛΗ ΜΑΣ.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης συνέλθε καὶ πάλιν ἡ ἑνὴς βουλὴ μας, ὅπως ἀκούσῃ τὸν ἀπαιτούμενον λόγον, συντάξῃ τὴν ἀπάντησιν, ἀπερὶ τῆς νομοθεσίας διὰ νὰ τὰ ἔχῃ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν προαχθῇ εἰσὸς, φέρσῃ δὲ καὶ νὰ μὴ ἀρνηθῇται, ἀλλ' ἐπιτρέψῃ διὰ νὰ ἀκού-

Καταχωρήσεις προ-
πληρωτέαι. Εἰδοποιή-
σεις καὶ διατριβαὶ καὶ
ἀποκοπῇ. Ἄρθρα
σύμφωνα τῇ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατὰ
χωρὶς ἑξῆς ὥρην

σὴ χρησμούς, ἐκφράσῃ εὐχὰς διὰ νὰ ἀκούσῃ τὸ «Ἀυτὴν» καὶ ἐπὶ πᾶσι τοῦτοις θὰ καυχώμεθα διὰ τὸ πολίτευμα ὅπερ ὡς ψυχρὸν ἐδόθη ἡμῖν ἐκ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων, ψυχρὸν, ἐγκλείον ἐν αὐτῷ τὸ... ἀγκυρῶν.

Λυπούμεθα ὅτι τῶν ἐντίμων ἀντιπροσώπων μας ἡ γνώσις φιλοπατρία καταναλίσκεται, ἐξα-
τμίζεται καὶ ὑπὸ φοβερὰν τίθεται δοκιμασίαν. Λυπούμεθα αἰσθανόμενοι τὴν λύπην τῶν ὅτι, ὡς μὲν βούλονται οὐ δύναται, ὡς δὲ δύναται οὐ βούλονται νὰ πράξωσιν ὑπὲρ τῆς ταλαιπωρουμένης πατρίδος.

Τινὲς, ὧν ἡ ὁρθότης τῶν φρονημάτων καὶ ἡ φιλοπατρία κενταϊκὸς πάσης ἀμφισβήτησεως ἔφεζαν τὰς πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ ἐνεργείας, τὰς ὁποίας ἄλλη μερὶς ἐνέκρινεν ὑπὸ ἄλλην ἐποψίν. Ἡμεῖς τολμῶμεν νὰ εἰπώμεν ὅτι κατόπιν τῶν συλλαλητηρίων καὶ τῶν ψηφισμάτων δι' ὧν σὺν τοῖς ἄλλοις ἐζητοῦμεν τὴν χορήγησιν εὐρυτέρων δικαιωμάτων εἰς τὴν Βουλὴν μας, καὶ δι' ὧν ἐχαρκτηρίζομεν αὐτὴν ὡς ὅπως ἀνέκταν καὶ ἀνίσχυρον ὡς ἔχει πρὸς τὸ νὰ πράξῃ τι καλόν, τολμῶμεν, λέγω, νὰ εἰπώμεν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ συνέλθῃ οὔτε ἡ βουλὴ ἄχρις οὐ δοθῇ μία ἀπάντησις, εἴτε εἰς τὰ ψηφίσματα εἴτε εἰς τὰ ὑπομνήματα τὰ ὁποία ἐτοιμάζουν αἱ σχηματισθεῖσαι Ἐπιτροπαί.

Ἐν τοῦτοις οἱ τοῦ λαοῦ ἀντιπρόσωποι τὴν πρόσκλησιν των εἰς τὸ Νομοθετικόν, ὡς ἰσχυρὴν φωνὴν τῆς παροχούσης πατρίδος θεωροῦντες, καλοῦσαν αὐτοὺς ὅπως ἐκ τοῦ συνέγγυς σπουδάσωσιν, ἂν μὴ τι ἄλλο, τὰς πηγὰς τῶν καυχῶν τῆς, προσήλθον πάνυ προθυμῶς, Κύριος ὅμως οἶδε κατὰ πόσον ἡ συναίσθησις τοῦ καθήκοντός των ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ συναίσθησις τῆς ἀδυναμίας των ἀφ' ἑτέρου γεννᾷ ἐν τῇ ψυχῇ των τὴν θλίψιν καὶ τὴν ἀπόγνωσιν.

Εὐχόμενοι νὰ ᾔνε τελευταία ἡ τύνοδος αὕτη τοῦ νομοθετικοῦ μετὰ τοὺς περιορισμούς του καὶ τὰ δεσμά του, μίαν παράκλησιν ἀποτείνομεν τοῖς κ. κ. βουλευταῖς, νὰ μὴ κάμνωσι τοῦλάχιστον ἀπουσίας ὡς ἄλλοτε.

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς «Ἐνώσεως» εἶδομεν τοὺς λόγους τῆς παραίτησεως τοῦ κ. Ζ. Δ. Πιερίδου ὡς μέλους τῆς Ἐπιτροπείας Λάρνακος. Καὶ ἐν ταῖς σήλαις ἡμῶν καὶ ἐν ἄλλοις ἱπιτοπίοις φύλλοις ἐξετέθησαν ἤδη ἱκανοὶ λόγοι δι' οὓς ἡ εἰς τὸν Μ. Ἀρμοστὴν ὑποδοχὴ ἐθεωρήθη ὑπὸ τῶν Δήμων τῆς Νήσου συνεπὲς τοῖς τελευταίοις παρατόνοις τοῦ τόπου καὶ ἀπόδειξις ὅτι τινὰ τῶν ἐγκρίτων ἐξ-
ων φύλλων, ἀπὸ συνηγήσεως ἐγγάτως ὑπὲρ αὐτοῦ, οὐδὲν ἀναιδέως ἐθεώρησαν νὰ δημοσιεύσωσι διὰ τὴν παρατήρησιν, τὴν ὑποδοχὴν, ἀρκετάκις εἰς τὴν διεκδολογίαν λό-
γους τῆς τοιαύτης ἀποδείξεως. Ἀπορρίπτοντες ἔ-
θελον νὰ ἐπαυλοῦμεν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρὸς αὐ-

ΔΙΑΦΟΡΑ.

κρουσιν τῶν κατὰ τῆς ὑποδοχῆς ὑπὸ τοῦ ἀξι-
οτίμου Κυρίου λεγόντων, ἐκτρέφοντες μόνον
βαθεῖαν λύπην ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ παρατῆσει, ἥς
οἱ διδόμενοι λόγοι ἤματα ἱκανοποιῶσι τοὺς ἐ-
κτιμῆσαντας τὰς ὑπηρεσίας τοῦ παραιτουμέ-
νου καὶ διὰ τῶν ἐκλογῶν τῶν ζητήσαντας
νῦν ταῦτας. Τὸ πρᾶγμα δὲν φαίνεται ἡμῖν
ὅμως ἀδιόρθωτον καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἡ γνωστὴ
φιλοπατρία τοῦ κ. Ζ. Δ. Ηιερίδου θέλει ὑπε-
ρισχύει τῆς ἐπὶ διαφωνία ὁργῆς του, ἀναμέ-
νομεν δὲ νὰ ἴδωμεν αὐτὸν καὶ τὴν φορὰν
ταύτην συνεργαζόμενον μετ' ἀξιότιμων συν-
αδελφῶν ὑπὲρ τῆς ταλαίνης πατρίδος μας.

Ὁμολογουμένως κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν
ἤδη ζῶμεν μεγάλη ὠθησις ἐδόθη πρὸς διάδο-
σιν τῶν φώτων καὶ ἐξάπλωσιν τῶν γραμμά-
των διὰ παντοίων εὐμεθέδων τρόπων.

Πρὸς τοῖς ἄλλοις γλείσαις ἐκδιδόμενοις
περιοδικαῖς—«Ἐσπέρω» καὶ «Κλεισι» τῆς
Λευφίας καὶ «Ἐξία» τῶν Ἀθηνῶν καὶ λοιποῖς
ἄλλοις—ἐξ' ὧν ὡς ἀπὸ φωτοδότου πηγῆς ἀρύ-
εται πᾶς τις διαφόρους γνώσεις, μετὰ χαρᾶς
βλέπομεν προστιθέμενα καὶ ἄλλα ἀξία λόγου
περιοδικὰ, τὰ ὁποῖα συνιστῶμεν εἰς πάντα ἄνθρω-
πον ποθοῦντα ὑγιᾶ διδασκαλίαν καὶ τερπνάς
καὶ ὠφελίμους γνώσεις.

Ἡ ἀξιότ. σύνταξις τῆς ἐριτίμου ἀθηναϊκῆς
ἐφημερίδος «Ἀκροπόλεως» ἤρξατο τῆς κατὰ
πάσαν Κυριακὴν ἐκδόσεως περιοδικῶς πλήρους
ὠφελίμων καὶ τερπνῶν φιλολογικῶν καὶ ἐπιτη-
μονικῶν γνώσεων ἀντὶ τῆς ἀσημάντου ἐτησίως
συνδρομῆς 8 φράγκων, ἐνῶ διὰ τοὺς συνδρο-
μητὰς τῆς «Ἀκροπόλεως» πέμπεται δωρεάν.
Ἀντὶ τῆς εὐθηνότητος ταύτης ἀξίας θύναται
τις νὰ ἔχη εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἕνα τόμον εἰς
σχῆμα μέγα λαμπροῦ περιοδικοῦ.

Ὁ δὲ ἀξιότ. κ. Ξενοφῶν Δ. Ζύγουρας καθη-
γητῆς ἤρξατο τῆς κατὰ μῆνα ἐκδόσεως «Βι-
βλιοθήκης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ» ἐκ τευχῶν
ἐχόντων 62 σελίδας καὶ ἐμπεριλαμβανόντων
«λεῖσα ὅσα περὶ μορφώσεως, παιδείας καὶ ἀγω-
γῆς διὰ γλώσσης καταληπτῆς εἰς τὸν λαόν, ἀν-
τὶ 25 μόνον λεπτῶν κατὰ μῆνα, ἥτοι φράγκων
χρ. 2 1/2 κατ' ἔτος. Συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τὸν
λαόν τῆς Κύπρου μάλιστα, ὅς τις ἀνοήτως δαπα-
νᾷ τὰ γράστιά του εἰς τὸ ν' ἀγοράζῃ τὰ ἀνούσια
καὶ ἀσκοπα βιβλία τοῦ Ἐρωτοκρίτου, τοῦ Μπελ-
τόρδου τοῦ Σιντίπα καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα ἀντὶ νὰ ὠ-
φελήσωσι βλέπτουσι μεγάλως, νὰ ἐγγραφῶσι
συνδρομητὰς εἰς τὴν ἀξιόλογον «Βιβλιοθήκην»
τοῦ κ. Ξ. Δ. Ζύγουρα, διότι ἀντὶ 2 1/2 φράγκων
τὸ ἔτος θὰ ἀναγινώσκῃ κατὰ μῆνα πρᾶγματα ἀο-
κετὰ ὠρεῖα καὶ διδακτικώτατα. Τὸ πρῶτον τεύ-
χος ἐξεδόθη τὴν 1 Ἰαννουαρίου καὶ περιέχει πλεῖ-
στα «περὶ μορφώσεως καὶ παιδείας», τὸ δὲ δεύ-
τερον ἐξεδόθη τὴν 2 Φεβρ. ἐπιγραφόμενον «Τὸ
βιβλίον τοῦ ἀνδρός». Κατὰ μῆνα θέλομεν δη-
μοσιεύει τὴν ἐκδοσὶν τῆς ἐθνωρελοῦς ταύτης
βιβλιοθήκης. Συνδρομητὰς ἐγγράφονται καὶ
παρ' ἡμῖν. Ὁ βουλόμενος δύναται νὰ λάβῃ καὶ
τὰ προεκδοθέντα φυλλάδια. Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ
κ. Ξ. Δ. Ζύγουρα θὰ προκίσῃ τὸν λαόν μας διὰ
πολλῶν χρηρηματικῶν βιβλίων πρὸς ἀνάγνω-
σιν, ὡς πᾶσι δὲ εἶναι τῇ ἀληθείᾳ, ἂν πᾶσι
ἐμφανίζονται ἐκ μέρους καὶ τῶν Συλλόγων καὶ
τῶν ποικίλων τῶν διὰ τὴν τῶν γραμμάτων.

Κατὰ τὸ τελευταῖον ὁκταήμερον ὁ
καιρὸς μας ἦτο ἀρκετὰ τρικυμώδης,
βροχαὶ δὲ καὶ χάλασαι καὶ χιόνες ἐ-
γιναν ἀρκεταί, καθ' ὅ δὲ μανθάνομεν ἐ-
πλημμύρισαν καὶ οἱ ποταμοὶ τὴν Με-
σσορίαν. Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι ἦσαν αἱ
ψυχρότεραι τοῦ χειμῶνος μας.

Αἱ ἐπὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου σγῆ-
ματισθεῖσαι ἐπιτροπαὶ τῶν διαφόρων
πόλεων συνέρχονται εἰς Λευκωσίαν ὁ-
πως ἀπὸ κοινοῦ σκεφθῶσι καὶ συντά-
ξωσι τὸ παγκύπριον ὑπόμνημα. Κατὰ
τηλεγράφημα ἐκ τῆς πρωτεύουσας πρὸς
τὸν ἐνταῦθα ἀξιότ. κ. Δ. Χατζηπαύλου,
ἡμέρα καθ' ἣν θὰ συνέλθωσιν, ὠρίσθη ἡ
προσεχὴς Πέμπτη.

Εἴχομεν μέγα δίκαιον ἐκφράσαντες
εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον τὴν πεποιθησὶν
μας ὅτι ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἀρμοστής θὰ δι-
ατάξῃ νὰ ἐπιστραφῇ τὸ πρόστιμον εἰς
τοὺς ἐνταῦθα ἐμποροῦς, τῶν ὁποίων
κατεσχέθησαν τὰ ξένα ἀργυρᾶ νομί-
σματα. Ἰδοὺ τί ἀπαντῶμεν περὶ τούτου
εἰς ἐπιστολὴν σταλεῖσαν ἡμῖν ἀνωμόως
ἐκ Λευκωσίας.

«Ἐπειδ' ἤδη ἀπεφασίσθη δημοσίᾳ
ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου Λεμητσῶ ὅτι ἡ
κατοχὴ ξένων ἀργυρῶν νομισμάτων ἐν
Κύπρῳ εἶναι παράνομος, καὶ ἐπειδὴ ἁ-
πας ὁ ἀργυρὸς οὗτος ἐξάγεται ἢ τῇ τῆς
Νήσου, ὁ Μ. Ἀρμοστής εὐπρεστῆθαι νὰ
παραχωρήσῃ τὸ ἐπὶ τῶν ἐναγόμενων εἰς
Λεμητσῶν ἐπιβληθὲν πρόστιμον».

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Α. Ε. τοῦ Μ.
Ἀρμοστοῦ ἀποδείκνυει δεόντως τὰ φι-
λοδίκαια αἰσθήματά του.



ΕΚ ΤΗΣ «ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ»

Ἐνώπιον τοῦ νομοθετικοῦ θὰ τεθῶ-
σι πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ ἐξῆς νομο-
σχέδια.

1. Νόμος κανονίζων τὴν κατοχὴν καὶ
χρῆσιν ὀπλῶν.

2. Νόμος προνοῶν διὰ τὴν γενικὴν
ἐπανεκτίμησιν τῶν ἀκινήτων ἀπὸ και-
ροῦ εἰς καιρὸν διὰ τὴν φορολογίαν.

Ὁ κ. Κ. Μιτοῆς γραμματεὺς καὶ
διερμηνεὺς τοῦ διοικητηρίου Λάρνακος
ἔχει προηγουμένην ὑπηρεσίαν ὡς διερ-
μηνεὺς καὶ γραμματεὺς τοῦ διοικητη-
ρίου Κερυνείας ἀπὸ 1 Δεκεμρ. 1885.

Καθ' ὅ πληροφοροῦμεθα ὁ Μ. Ἀρ-
μοστής ἐν τῷ λόγῳ του συνέστητε τὴν
ταχέως ἐπιφέρειν τοῦ νομοσχεδίου
«περὶ προστασίας τῶν ζώων» καὶ τοῦ
«περὶ μεταβολῆς τῆς θεότητος τῶν
καρπῶν ἀνδρῶν». Ἦνικα δὲ τοῦ
πολλάπλασιαν τοῦ κακουργημά-
των, εὐμερῆς ἀναγκαῖον νὰ εἰσάγῃ-

μηθῶσι μεγαλειότεραι φυλακαί.

Δὲν ἐλάβομεν εἰσέτι τὸ κείμενον τοῦ
λόγου, ἀλλ' ἐὰν ἀληθεύῃ ἡ πρότασις
αὕτη τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ, καὶ ἐὰν τὸ
μέτρον τοῦτο εἴνε συντελεστικὸν πρὸς
ἐξάλειψιν τῶν κακουργημάτων, ἀπο-
ροῦμεν πῶς δὲν ἐτέθη ἐνωρίτερον εἰς ἐν-
έργειαν.

«Ἐῖπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ
ἐστὶ Θεός». Τὸ αὐτὸ εἶπε καὶ ὁ διδά-
σκαλος ἐνὸς χωρίου τῆς Ἀρμοσχώ-
στου, αὐτὸς ὅμως ὅχι «ἐν τῇ καρδίᾳ
του» ὡς ἐκεῖνος, ἀλλὰ διὰ τῆς γλώσ-
σης του, καὶ εἰς ἐπήκοον ἀνθρώπων
τοὺς ὁποίους ἐκλήθη νὰ διδάξῃ. Φαν-
τάσθητε λοιπὸν κατὰ πόσον οὗτος εἴνε
ἀφρονέστερος ἐκεῖνου. Ἀ! τώρα ἐνθυ-
μήθημεν ὅτι ἐκεῖνος βέβαια δὲν ἦτο καὶ
διδάσκαλος. Εἴγε ὅμως τοῦ χωρικοῦ ἐ-
κείνου, ὅστις ἤρπασε τὸ ρόπαλον καὶ ἔ-
θεσεν αὐτὸ ἐν συζυγίᾳ μετὰ τῆς διδα-
σκαλικῆς ράγας τοῦ ἑως οὗ τὸν ἡ-
νάγκαζε—καὶ τοῦτο εἴνε τὸ νόστιμον
—νὰ ἐπικαλῆται τὸν Θεὸν καὶ τοὺς
Ἁγίους πρὸς σωτηρίαν των.

Βρὲ ἀνόητε διδάσκαλε, χωρὶς προη-
γουμένως νὰ πεισθῇτε ἀνυπότακτοι εἰς τὴν
κεφαλὴν σας νοῦς, πῶς κάμνετε τοιαύ-
τας ἐρεῦνας; Θὰ μὲ πῆτε «χωρὶς νὰ
ἔχω νοῦν πῶς δύναμαι νὰ ἐρευνῶς»;
Ναί! ἀλλὰ παρομοίας φιλοσοφικὰς
ἐρεῦνας ἐνθυμούμεθα ὅτι ἔκαμνεν εἰς
φρενοβλαβῆς, πεμφθεὶς ποτε εἰς Μαχαι-
ρᾶν πρὸς ἀνάρρωσιν «πῶς διάβολον,
—ἔλεγε—τὸ ἀμπελοπούλι μεταβάλλ-
εται εἰς κόπρον»; Κρίμα ὅτι δὲν ζῇ
διὰ νὰ τοῦ λύσῃτε τὴν ἀπορίαν. Καὶ
λοιπὸν, ἀξιοσεβάσε διδάσκαλε, δὲν
ὑπάρχει Νοῦς εἰς ὅλα τ' ἄλλα εἰμὴ μό-
νον ἐντὸς τῆς κεφαλῆς σου; Ἀπορίας ἄ-
ξιον ὁποῖου εἶδους ζῶον ἐν σχήματι ἀν-
θρώπου ἐπαγγέλλεται τὸν διδάσκα-
λον. Θὰ κουβεντιάσωμεν καὶ πάλιν
φίλε διδάσκαλε.

Τοκογλύφος τις ἐν τῇ ἀγορᾷ μας ἐ-
δάνεισε χωρικὸν 30 λίρας, ἀπὸ 1 Φε-
βρουαρίου μέχρι 1 Μαΐου, διὰ μίαν δηλ.
τριμηνίαν, καὶ εἰς τὸ γραμματίον ἔγρα-
ψε 40 λίρας. Καταντᾷ λοιπὸν ὁ τόκος
133 γρόσια τοῖς ἑκατόν. Εἴγε κύριε το-
κογλύφε! Κλοπὴν βέβαια δὲν κάμνεις
διότι ἐκσὶν τιμωρεῖται, αὐτὸ ὅμως τὸ
ὁποῖον κάμνεις δὲν εἴνε τίποτε. Δουλεύ-
ουν τὰ ρεῖα σου αἱ; Ἦν καθαρά λοι-
πὸν συνειδήσει θὰ νηστεύῃς αὐριον τὸ
κρέας καὶ τὸ λάδι καὶ θὰ καλῆς τοὺς
ἄλλους ἀσεβεῖς, καὶ ὡς καλὸς χριστιανὸς
θὰ προσεύχῃσαι «εὐχαριστῶ σοι θεέ μου
ὅτι δὲν εἶμαι καὶ ἐγὼ καθὼς οἱ ἄλλοι
ἄνθρωποι ψεύτης, κλέπτης, ἀδικὸς ἀ-
πάταις».

Ἄλλοτε μὲν κύριε εἰς τὴν περιστά-
σιν ἐκείνην τὴν ὁποίαν κατ' αὐτὴν τὴν

τρόπον σχηματίζεις! Ἀλλοίμονον σοὶ λέγω καὶ ἔχε ὕψιν σου ὅτι τὸ ἀδίκον οὐκ εὐλογεῖται.

Τὴν ἐπέτειον τῶν θῶν ἱερarchῶν ἐσθλὴν ἐώρτασε λαμπρῶς καὶ ἡ Σχολὴ τοῦ χωρίου Παροκλήστιας, ἐμολήσαντος καταλλήλως τῇ περιστάσει τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου κ. Νικ. Καρίου.

Πρὸς τὴν σύνταξιν τῆς «Σάλπιγος» (ἐκ Λειψ.).

Ἀνέγνω τὴν ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» ἀναρτηθεῖσαν δὴ-θεν διατριβὴν τοῦ κ. Δέρβου, τῶν ὅσων ἐγγράφα ὕμνῳ ἀναφορικῶς πρὸς τὴν μηχανογίτιδα, ἀλλ' ἐμολογῶν ὅτι δὲν ἐνόησα τί ἀναιρεῖ ὁ ἀνθρώπος οὗτος. Ἀδὲν εἶνε ἀπὸ μηχανῆς ἡ ἐμφάνισις τῆς ἀσθενείας καὶ εἶνε ἀπὸ τῆς μεσσηπείου τοῦ Δεκεμβρίου καθὼς λέγει ἐκεῖνος. Καὶ λοιπὸν «τὸ περίπου» ἐκεῖνο δὲν δύναται νὰ συμπληρωσῇ χωρὶς νὰ ταχῇ τὴν ἱστρίαν τοῦ κ. Δέρβου γλῶσσην ἐνάντιον μῆνα, καὶ ἔσφαλον διότι εἶπον εἷνα μῆνα ἐνῶ εἶνε ἐνάντιον. Ἀλλὰ καίπερ μὴ ἱστῶν, δὲν ἀγνοῶ ὅτι ἡ μηχανογίτις προσέδωκεν ἀπὸ τοῦ 1886 τὸν Σπύρον Ἀραουζιάν, ὃν ἔωσεν ὁ ἱστῶν κ. Θ. Ρώπας, καὶ ὅτι καὶ τὸ 1887 προσέδωκεν πάλιν ὁ ἴδιος καὶ οὐδὲν ἔσχευεν ἡ ἐπιστήμη. Ἡ γένεσις ἐμὴς ὅτι θὰ δυσχεραίνεται ὁ κ. Δέρβου ἄλλως ὅλ' ἡμῶν λεπτομερέστερος. «Ἡ ἀσθενεία δὲν προσβάλλει μόνον τοὺς τριανκονταεῖς—ἀντικρὺν δὲ κ. Δέρβου—προσβάλλει πᾶσαν ηλικίαν, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐμὴς τὴν ἐφημέριον. Καὶ ἐγὼ λοιπὸν γράφω ὅτι «προσβάλλει μὲχρι τριανκονταεῶν» ἵδου ὅτι συνεπρόσθη καίπερ μὴ ἐπιστήμων μὲ τὸν ἐπισημον. Τὸ ὅτι οἱ ἱστῶν ἐτηλεγραφῆσαν εἰς Παρίσιον, εἰς τὴν μίαν γραμμὴν ὁ κ. Δέρβου τὸ λέγει ὡς ἀνυπόστατον καὶ κομματοκινῶν(1) καὶ εἰς τὴν ἄλλην γραμμὴν τὸ ἐπιθετικὸν λέγων ὅτι διαμαρτυροῦντο ὅτι «εἶχεν ἀναχέρας τὰ συγγράμματα τὰ του». Πρωτότυπος τρόπος ἀναίρεσως! Πλὴν, ἐλησμένησα ὅτι ὅλος ὁ σκοπὸς τοῦ κ. Δέρβου εἶνε νὰ μᾶς ἀποδείξῃ ὅτι ὅσα οἱ καθηγηταὶ τῶν Παρισίων συνεδούλευσαν τὰ ἐγνώριζαν οὗτος ἐκ τῶν συγγράμμάτων του, τὰ ἐπὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἄλλοι ἱστῶν δὲν ἐζητήσαν νὰ μελετήσωσιν ἄλλὰ φανεροὶ ἐκείνοι—ποῦ καταδέχονται; Τελευτῶν δὲ κ. Δέρβου ἀγγέλλει μετὰ φιλίας δόξης χάρις ὅτι «ἐκ τῶν θεραπευτικῶν μέσων ἄντινα μέχρι σήμερον μετεχειρίσθη καὶ μεταχειρίζεται σήμερον 30-40 τοῖς ἐκατόν». Εἴθε νὰ ἔχη οὕτω—δὲ ἡμᾶς εἶνε εὐχάριστον.

Πλὴν, κύριε Δέρβου, ἐὰν ἐνομήσατε τὴν διατριβὴν μου ἐκείνην κομματοκινῶν ἀπατάσθε μεγάλως. Ἡμεῖς ἐκράζομεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὸν κ. Θ. Ρώπην ὅς τις ἐν τῇ ἀξιοπείᾳ μερίμνῃ του ὅπως μὴ τὸ νόσημα ἀπὸ ἐνδημικοῦ καταστῇ ἐπιδημικόν, συνεδουλεύθῃ καὶ ξένους ἱστῶν, συνέτεινε δὲ ὥστε καὶ καλλίτερα μέσα θεραπεύει νὰ μελετηθῶσι καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ φροντίσῃ, ἀποστελλοῦσα δωρεὰν ἱστῶν καὶ ἱστρίαν καὶ ζωὴν εἰς τοὺς ἀπόρους. Ἀπορίας δ' ἄξιον νὰ νομίζηται ὅτι τὰ συγγράμματα τὰς δὲν εἶνε γνωστὰ καὶ εἰς ἄλλους ἱστῶν, οἱ ὅποιοι ὅμως δὲν ἐσπευσαν ἀνευ λόγου ὡς ὁ μῆς νὰ θεωρήσωσι τόσον μὲ τὰ συγγράμματα τὰς.

Ἀξιότιμε κ. συντάκτα τῆς «Σάλπιγος»

Λιμησός 16[28 Φεβρουαρίου 1888

Εὐαρεστηθῆτε παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσητε τὰ κάτωθι ὑπ' εὐθύνην μου.

Προβιβασθέντος πρὸ πολλῶν μηνῶν τοῦ ὑποτελώνου Λιμησοῦ Κυρίου Ρ. Α. Ongley εἰς ἀτυνόμενον Ἀμμοχώρου εἶτα δὲ Πάφου, ὁ Λιμενάρχης Λιμησοῦ Κύριος Mackay, διητύνην λίαν ἐπιτυχῶς καὶ τὸ γραφεῖον τοῦ ὑποτελώνου Λιμησοῦ.

Πρὸ τινῶν ἡμῶν ἡμερῶν ἡ διεύθυνσις τοῦ γραφείου τοῦ Λιμεναρχείου ἐπιστῆθη φαίνεται, εἰς τὸν πᾶν πλοίαρχον τοῦ ἀγγλικοῦ Κοτόρου, τὸν Μεταξάδην «Οσοῦν», κατὰ πόσον ὁ διαμετρεῖς αὐτοῦ εἶνε ἐπιτυχὴς ἢ μὴ δὲν ἀποφαινομένη ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀνακηρύσσεται ὁμοῦς παρρησία, ἐν τῇ 13[25 Φεβρουαρίου δὲ

ἐπράξε βαρβαρικὸν πρᾶξιν, ἐπιτεθεὶς βαναύσως δι' ἀπειλῶν καὶ ὕβρεων κατὰ τοῦ ἱκανοῦ καὶ τιμίου ἀποθηκαρίου τοῦ τελωνείου Λιμησοῦ κ. Κῶνστα Π. Α. Μαυροῖδου, ἐνῶ οὗτος ἐξήσκει τὰ ὑπὸ τῆς θέσεώς του, ἐπιβεβλημένα αὐτῷ καθήκοντα ἐν τῇ ἀποθήκῃ.

Ἀπέχοντες τὸ νὰ ἀναφέρωμεν περιστάτω-μένως τὰ διατρέξαντα εἰς ἡ πρωτεύει ὁ ἀναρμόδιος, καὶ βαρβαρὸς τρόπος τοῦ Μεταξάδου, μεθ' οὗ οὗτος προστηνέχθη πρὸς τὸν Κύριον Ἑλληνα ὑπάλληλον τοῦ Τελωνείου, εὐελπισοῦμεν, ὅτι ἡ ἐν Ἀθήναις γενικὴ τῶν Τελωνείων διεύθυνσις, ἥτις ἤδη θὰ γνωρίζῃ τὰ διατρέξαντα, ἐν τῇ εὐθυδικίᾳ τῆς θὰ τιμωρήσῃ παραδειγματικῶς τὸν Μεταξάδην τὸν ἀδίκως καὶ ἀναρμόδιως προσβαλόντα δημοσίως τίμιον καὶ λίαν προσεκτικὸν ὑπάλληλον τοῦ Τελωνείου, ἐνῶ οὗτος ἐξήσκει τὰ καθήκοντά του ἐντὸς τῆς ἀποθήκης τοῦ Τελωνείου.

(Εἶς ἐκ τῶν παρευρεθέντων).

Φίλε συντάκτα.

Εἶμαι χωρικός, ἀλλὰ δύο πράγματα θὰ σοῦ γράψω καὶ ἂν ἀγαπᾷς πέρασέ τα εἰς τὸ φύλλον σου. Ὅταν ἡ Ἀγγλία ἦλθε εἰς τὴν Κύπρον μᾶς, ἔφερε μίαν μόσχραν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἂν εἴχαμεν καλὸν νοῦν θὰ ἐκαταλαμβάναμεν τὰ πράγματα. Ἐνθυμεῖσθε τοὺς ἀβράκωτους ἐκείνους καὶ ἀνυπόδητους ἀπὸ τοὺς ὁποίους μᾶς ἐγέμισε τὴν νῆτον καὶ ἐντρεπόμεθα νὰ τοὺς βλέπωμεν ἀντικρῶ; Ἐκεῖνοι ἦτο τὸ δεῖγμα ὡς νὰ μᾶς ἔλεγε δηλ. ὅτι «τέτοιους σὰς θέλω καὶ σὰς, καὶ τέτοιους θὰ σὰς κάμω», καὶ βουρῶντα κατὰ καὶ πηγαίνοντες.

Ἐνθυμεῖσθε ὅτι ἡ ἀκρίδα μόνον τὰ σπαρτά μας ἐτρώγε; Τώρα ἡ ἀκρίδα ἔφαγε καὶ θὰ φάγῃ καὶ μᾶς καὶ τὰ σπῆττα μας. Κάμνεις τὸν τεχνίτην; φόρον ἀκρίδος· εἶσαι γεωργός; φόρον ἀκρίδος· εἶσαι ἀγωγιάτης; φόρον ἀκρίδος· εἶσαι ἐργάτης; φόρον ἀκρίδος. ΦΟΡΟΝ ΑΚΡΙΔΟΣ καὶ ἐπὶ τῆς δεκατίας, καὶ ἐπὶ τοῦ κτηματικοῦ φόρου καὶ ἐπὶ τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος καὶ ἐπὶ τῶν κερδοζημιῶν τῶν ἐμπορῶν καὶ ἐπὶ καὶ ἐπὶ καὶ ἐπὶ. Ὡς συμβαίνει εἰς ἄνθρωπον νὰ πληρῶνῃ τέσσαρας καὶ πέντε φόρους ἀκρίδος.

Ἐγὼ λοιπὸν δίκαιον νὰ λέγω ὅτι ἡ ἀκρίδα θὰ φάγῃ καὶ μᾶς ἢ ὅχι;

Ὁ φίλος σου Α.

Ἐκ Μόρφου. Πάντες σωτηρὸν καὶ δημομαχὸν ἐδρά-μουντες εἰς τὰ συλλαλητήρια, ὅπως συγκεντρωμένοι, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι ἡ Σ. Κυβέρνησις μᾶς θὰ μετριάσῃ τὴν σκληρότητα πρὸς εἰσπραξίαν τῶν ὑπερλόγων καὶ ἀδίκων φόρων, καὶ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ τύχωμεν πλέον γενικωτέρας τινὸς βελτιώσεως. Πλὴν δυστυχῶς, ὡς φαίνεται, τὰ ἔλκη ἡμῶν, τῶν ὁποίων τὴν θεραπείαν αἰτοῦ-μεν, βαίνουσιν ἐπὶ τὰ χεῖρα χάριν περισσοτέρας τοῦ ἱατροῦ ἀργυρολογίας. Τὴν τελευταίαν τοῦ μηνὸς οἱ εἰσπρακτοὶ κατέλθον ὡς συνήθως εἰς Λευκωσίαν καὶ ἡλπίζομεν ὅτι νέας διατάγας καὶ νέας συστάσεις θὰ ἔχωσιν ἐκεῖθεν καὶ θὰ ἐπιστρέψωσι πάλιν ὡς ἄντια πλὴν ἐλάν τὰ ἐναντίον ἐγένετο. Ἐστράφησαν οὗτοι ὡς λέγει εἰς τὴν πόλιν τῶν προβάτων ἀγρωτῶν καὶ ἐκλεμῶν, τραχηλῶντες ἐπὶ τῇ θῆ τῶν μαχαιρῶν χρυσῶν καὶ κατὰ τὸν καὶ ἑλόντες. Ὑπέρτατος μὲ περιστά-σιν ἀποκρίματα καὶ μὲ μεγαλύτερης τιμῆς ἀπο-κρίματα, εἶτα ἤδη κατέστησαν πρὸς εἰσπράξιν τὰς εἰσ-πραξίας καὶ ὡς μὴν κατὰ τὴν ἑσπέρην. Ἀλλὰ καὶ ἀνέστη. Σοφὴς ἄνθρωπος εἶπε νὰ ἐπιστῇ ἡ πόλις καὶ γινώσκω καὶ, ὅπως πάλιν εἶπε ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ ἑσπέρᾳ νὰ κατῇ.

Κύριε Συντάκτα (Λεμεσῶ 15 Φεβρ. 88).

Τὸ αἶσθημα τῆς χάρις, ὅπερ πληροῖ τὴν καρδίαν μου ἐπὶ τῇ διασώσει τῆς συζύγου μου ἐκ βεβαίου θανάτου, παθούσης ἐξ ἐπιλοχίου νοσήματος, μοὶ γεννᾷ τὸ αἶσθημα ἀγάτου εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν ἀξιολόγον ἱατρὸν κ. Γ. Διαγκοῦσην, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν ἀριλοκερδὴ ζῆλον, τὴν ἐνδελεχὴ καὶ ἀγρυπνον προσπάθειαν, καὶ τὴν ἀκριβὴ καὶ ἐπιτυχὴ τῆς ἐπιστήμης του χρῆσιν ὀφείλω τὴν διάσωσίν της.

Διὸ ἀποτέμω δημοσίᾳ τῷ καλῷ τούτῳ Ἀσκληπιάδῃ τὰς εὐχαριστίας μου καὶ τὴν πλήρη εὐγνωμοσύνην μου, συνειδὼς ὅτι οὐδεμία ἄλλη ἀμοιβὴ δύναται νὰ ἀνταμείψῃ δικαίως καὶ ἐπαρκῶς τὸ κατόρθωμά του.

Δέξασθε κ.λ. ὁ ὑμέτερος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΧΡΥΣΟΧΟΥΣ.

Εἰς ὅσους κατ' ἐλλειψιν φύλλον δὲν ἠδυνήθημεν νὰ πέμψωμεν τὸν πρῶτον ἀρ. του «Διαδόλου» πέμπομεν ἤδη τὸν δεῦτερον, εὐελπιστοῦντες ὅτι θὰ μᾶς παρέξωσι τὴν ὑποστήριξιν τῶν. Ἐν ἐναρκτίᾳ περιπτώσει παρακαλοῦνται νὰ μᾶς ἐπιστρέψωσιν ὅσον τὸ δυνατόν τάχιον τὸ φύλλον.

Ἡ σύνταξις τοῦ «Διαδόλου»

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου ἐτηλεγρα-φῆθη ὁ λόγος τοῦ Βισμαρκ. Ὅλοι αἱ ἐφημερίδες τὸν σχολιάζουσι. Τὴν ὑπερήφανον φράσιν του ὅτι «μόνον τὸν θεὸν φοβοῦνται οἱ Γερμανοὶ καὶ κανένα ἄλλον εἰς τὸν κόσμον τούτον», ἐχαρακτήρισαν πολλοὶ ὡς ἐνδείκνυται ἐσωτερικῆς δειλίας, τὴν ὁποίαν προσπαθεῖ νὰ κρύψῃ. Ἡ «Italia» τῆς Ρώμης λέγει ὅτι «ὁ Βισμαρκ ἐκτὸς τοῦ θεοῦ φοβεῖται καὶ ἄλλα πολλὰ πράγματα. Φοβεῖται πρῶτον ἄσθροικὸν συν-ασπισμὸν, δεύτερον τὴν Ρωσσίαν καὶ τρίτον τὴν Γαλλίαν, διότι γινώσκει ὅτι ἡ ἐκβάσις ἐνός πολέμου εἶνε ἀβεβαία καὶ ὅτι πολλοὶ οἱ ὅποιοι ἡλιπίζον νὰ νικῶσιν εἰδον ὅτι ἐφεισθήσαν κατόπιν. Καὶ ὁ Ναπολέων οὐδένα καὶ οὐδὲν ἐφο-βεῖτο, καὶ ὅμως...»

Ἐν γένει, ἐὰν ἡ αὐτοτρογεμμανικὴ συν-θήκη ἐδημοσιεύθῃ μὲ σκοπὸν νὰ φοβερί-σῃ ἡ Αὐστρία καὶ Γερμανία τὰς ἀντιπά-λους τῶν δυνάμεων δὲν ἐπέτυχε, διότι οἱ μὲν Γάλλοι ἐγείναν εὐτολμοτέροι οἱ δὲ Ρῶσοι ἀπαντῶσιν εἰς τὸν Βισμαρκ ὅτι πράγματι ἡ Γερμανία θὰ ἦτον ἡ κραται-οτάτη ἐν τῷ κόσμῳ δύναμις ἐὰν μὴ ὑπῆρ-χεν... ἡ Ρωσσία. Οὐδὲν βῆμα πρὸς κα' ἡσυχασίαν τῶν πραγμάτων ἐγείνει οὔτε διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς συνθήκης οὔτε διὰ τοῦ λόγου τοῦ Βισμαρκ. Τὸν-ναντίον μάλιστα ἐφανερώθησαν καλλίτε-ρον οἱ συνασπισμοὶ καὶ ἡ Εὐρώπη περισ-σότερον ἀπὸ ἄλλοτε φαίνεται διηρημένη εἰς δύο μεγάλα στρατόπεδα. Ἀλλὰ πότε, ποῦ καὶ μὲ ποῖον τρόπον θὰ ἐπέλθῃ ἡ συν-κρουσις οὐδεὶς γινώσκει. Τὰ πράγματα θὰ ἐξακολουθήσωσι τὸν φυσικὸν τῶν δρόμων καὶ ἡ Ρωσσία θὰ ἐξακολουθή-σῃ νὰ προετοιμάζεται, ὥς ὃς καὶ νὰ ἀ-πρόσποιν ἐπισόδιον γῆρη γρήγορα ἢ ἄρ-γῶ τὴν ἀγῆραστον.

Τὰ ἐν Βρυξέλλῃ. — Τῇ 24 Ἰανουαρίου πε-ρὶ ἄραν 4 μ. μ. ἀνέβη μᾶχη συνεκρο-τίσθη ἐν τῇ συντακτικῇ Μεσομαρτίᾳ ἀρ-καὶ πανταὶς κατελήσαντο τοὺς καυκάτους

